

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 239/2015
18.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.С., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног по службеној дужности, адв. Ж.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК бр. 1485/13 од 23.10.2013. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 260/14 од 17.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.С., адв. Ж.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК бр. 1485/13 од 23.10.2013. године и Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 260/14 од 17.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 1485/13 од 23.10.2013. године, окривљени И.С., М.П. и Г.А., оглашени су кривим због по једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. став 5. КЗ и осуђени и то И.С. и Г.А. на казне затвора у трајању од по једне године у које им је урачунато и време проведено у притвору, а окривљени М.П., који је ставом II исте пресуде оглашен кривим и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца у које му је урачунато и време проведено у притвору. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала сваки понаособ у износима ближе наведеним у образложењу првостепене пресуде а у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 20Кж1 бр. 260/14 од 17.11.2014. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и окривљеног Г.А., а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног И.С., адв. Ж.Р., због повреде одредаба из члана 438. став 1. тачка 7) и члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП-а и погрешне примене закона, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, као и да одложи извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног И.С.

Врховни касациони суд је, одржао седницу већа, у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног И.С., адв. Ж.Р., је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а, продписано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП-а одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП-а пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају - окривљени И.С., имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2) (од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка, ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна).

Како је против окривљеног поступак окончан доношењем правноснажне пресуде, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који је по службеној дужности бранио окривљеног до правноснажног окончања кривичног поступка, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП-а), из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП-а не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**